
BRASNYÓ ISTVÁN VERSEI**A LEVEGŐ TITKAI**

Akkoriban
egy Glavašnak nevezett
tanyán (mellékesen
ott tanultam traktort
vezetni cigarettát sodorni
és kerékpározni
mindezt egyszerre)
akkoriban
a napszamosok ámulatára
az Országos Madártani Intézet
gyűrűjével meggyűrűztem
Antoine de Saint-Exupéryt.

Saint-Ex
ismervén a lebegő és könnyed
írás titkát
szélesen köröz a tenger
felett
mint a harci repülők vászongépei
bevetés alkalmával.

Ó ARANYHAJ!

Számon tartva a pillanatokat
fülelmen a telefon-
kagylóval
a Föld forgása már
a jelekből ítélve
lelassul
és a számok
vagyis a bolygók
száma közbül
a nagy nullával
a Nap
és virágzik a későn kelő

foltos koponya
ó aranyhaj!
amikor a lángok közt
köd vált hangot
zenekart
feloszló vásár
hol lovasszobrok ágálnak
és aztán neki
a hideg éjszakának.

KÉTSÉGTELENÜL

Minden nyomot hagy
a fekete földön

S a szélmarta lombból
kiáltás:
én! én!

Valami átutazik
valami érkezik

Nyom-erdők
sietősen
mire feljön a hold.

ERKÉLYEK

Az erkélyeken örökké
tart a gyász.
S odafentről végeláthatatlan
hullik valami
keserű.
Nem a kilőtt
töltényhevederekről
szólnék
sem a fekete börtáskáról
ami valami írnoké
miután megejtette az összeírást.
A lejárt bankjegyek
a vizesárokig sodródhatnak
lenn a fű közt
iramló léghuzatban.
A kályhák eltömődtek
senki sem gondolt a kályhákkal
még idejében ott
az erkély

és igazán hasznavehető.
Később majd
filmtekercek kigyóznak
lefelé
pattogva és sötéten
nyúlnak el a napban.
A világ túlexponált képei
úgy tűnik mindinkább
a lakók bizalmatlanságáról
tanúskodnak.

APRÓ ÜGY

Éjjelente sikolyok
verik fel a házat
sikolyok
de szerencsére jó alvók
hírében állunk
· minket nem lehet becsapni
sem felverni holmi
sikolyokkal
nem téveszthet meg bennünket
néhány véletlen
sikoly valahonnan
a levegőn
míg átszáll
hiszen szabad folyást adunk
mindennek
mi fogalmakban gondolkozunk
és jó előre kiépített járatokon
ömlik oda-vissza bennünk
oda-vissza mindigre
a dolgok jól ismert
árapálya.